

A close-up portrait of Job Dragtsma, an elderly man with short, light-colored hair, looking slightly to the left with a serious expression. He is wearing a blue V-neck sweater over a white shirt and has a grey scarf draped around his neck.

Job Dragtsma: ‘Ik zou een jaartje helpen, maar dat liep wat uit de hand’

AFC'34-trainer Job Dragtsma gaat bijna met voetbalpensioen. De Foppe de Haan van AFC'34 is met een tussenpose van ruim vijftien jaar elf seizoenen trainer geweest van de Alkmaarse vierdedivisionist. ‘Ik zou ze een jaartje helpen. Dat liep wat uit de hand’, zegt hij droogjes. ‘Want dat jaartje werden uiteindelijk zes jaar.’

Zonder oud-speler Michel Robert was Dragtsma waarschijnlijk nooit begonnen aan een tweede termijn bij wat hij noemt ‘de leukste amateurclub waar ik heb gewerkt.’ In 2018 was de toekomst van AFC'34 ongewis. De net aangetreden voorzitter Michel Robert, speler in het kampioensjaar onder Dragtsma, benaderde de toen clubloze Dragtsma, die toen feitelijk al een trainer in ruste was. Hij hield de boot dan ook af toen Robert belde. Uiteindelijk kon hij de lokroep van het toen noodlijdende AFC'34 niet weerstaan. ‘Het is toch een beetje mijn club.’

Nog een paar maanden en dan zit het trainersleven van Job Dragtsma erop. De Alkmaarder vertrekt met een gerust hart. ‘Het staat allemaal goed op de rails en ik vond het leuk om een mentorrol te vervullen voor mijn opvolger Thomas Bart. De laatste jaren was ik er op de achtergrond bij. Thomas is een jonge trainer en het trainersvak is een ervaringsvak’, doceert Dragtsma.

Aan ervaring ontbreekt het bij de inmiddels 68-jarige Dragtsma geenszins. De AFC'34-trainer begon zijn trainersloopbaan bij Jong Holland, de club waar zijn wortels liggen. Met zijn 32 jaar was hij een jonge hoofdtrainer. Dragtsma zelf kijkt daar niet verwonderd op terug. ‘Ik was een type daarvoor.’ Die gedachte kwam tot wasdom door zijn ploeggenoten bij Hovocubo, Michel Lieshout en Terry Hendriks. ‘Zij volgden de trainerscursus en dat leek mij ook wel wat’, blikt Dragtsma terug.

Uiteindelijk werd zijn carrière als trainer een avontuurlijke reis, wat enigszins opmerkelijk is, want als Dragtsma eenmaal ergens een contract had getekend, bleek hij over het algemeen vrij honkvast. ‘Ik heb een mooie tijd gehad en als het gevoel goed was, bleef ik lang bij een club.’ Na drie jaar Jong Holland verkaste de ambitieuze Job Dragtsma naar Vitesse'22. ‘Ik speelde met Hans Kaandorp en Peter Klaver in de zaal en zij polsten mij voor een overgang naar Vitesse'22. Ik heb daar vijf jaar gezeten. Vitesse'22 is een mooie club, in vergelijking met AFC'34 meer een dorpsclub.’

Na Vitesse'22 volgde een seizoen ZAP, waarna het kind van Jong Holland in 1996 bij AFC'34 een nieuwe uitdaging vond. In het walhalla van het amateurvoetbal was Dragtsma in zijn eerste seizoen direct succesvol. AFC'34 werd kampioen van de hoofdklasse, toen het hoogste amateurniveau in Nederland. ‘We hadden een heel goed elftal’, zegt Dragtsma als hij daar op terugkijkt. ‘Het was het beste elftal dat ik heb gehad.’

Dragtsma behoorde rond de eeuwwisseling tot een select gezelschap trainers dat zonder ervaring als profvoetballer de cursus coach betaald voetbal volgde. Dragtsma volgde de cursus met onder andere Ruud Krol, Danny Blind, Erwin Koeman, Mario Been en Peter Bosz, samen goed voor 165 interlands. ‘Ik ben wel zaalvoetbalinternational geweest’, zegt de AFC'34-trainer met een glimlach. En dan serieus: ‘Natuurlijk was dat een bijzondere ervaring, maar er waren ook dingen

die niet bekend waren bij hen. Het belangrijkste is trouwens dat je moet weten hoe je zelf in elkaar steekt. Als je je anders voordoet, dan dat je bent, prikken spelers daar zo doorheen. Op welk niveau je ook traint.'

Dragtsma's staat van dienst in het amateurvoetbal en het diploma coach betaald voetbal maakten de weg vrij voor het trainerschap bij Jong AZ, waar hij onder andere Ron Vlaar in de ploeg had. Na Jong AZ volgde een kortstondig uitstapje naar Volendam, zijn eerste klus als hoofdtrainer in het betaalde voetbal. Het avontuur in het vissersdorp beperkte zich nog niet eens tot een seizoen. Zijn vertrek bij Volendam bleek een voorbode voor een lang verblijf buiten Nederland. Een aantal maanden na zijn dienstverband bij Volendam tekende Dragtsma een contract bij Fenerbahçe. Met hoofdjeugdopleidingen Joop Lensen ging de Alkmaarder samen met Alex pastoor aan de slag als jeugdtrainer in het hectische Turkije. De nuchtere Noord-Hollander genoot er met volle teugen. 'Ik heb er een geweldige tijd gehad', reageert Dragtsma als de belevenis in Turkije ter sprake komt. 'Het is een geweldige club, vergelijkbaar met Ajax of Feyenoord, maar niet qua structuur. Tenminste dat was toen zo. De waan van de dag regeerde. Het was totaal opportunisme. Dat is ook de manier van leven daar. Maar er liep heel veel talent rond', benadrukt Dragtsma.

'We zaten daar met drie Nederlanders. Als het goed ging, leverde iedereen een bijdrage aan het succes, maar als het slecht ging lag het aan ons. De voorzitter was een van de rijkste inwoners van Turkije. Hij bepaalde alles. Eigenlijk is het absurd. Op een gegeven moment werd Zico hoofdtrainer en in

zijn kielzog kwamen er een stuk of tien Brazilianen. Dat kon daar gewoon.'

Van de hectiek in Istanbul verkaste Dragtsma naar de rust van het Finse Turku. Hoe kwam hij eigenlijk in Finland terecht? 'René van Eck was daar trainer en ze wilden weer een Nederlandse trainer en iemand die met jeugd had gewerkt. Samen met mijn zaakwaarnemer Alex Kroes heb ik toen in Nice een gesprek gehad met de voorzitter. Ik dacht: ik ga dat gewoon twee jaar doen.'

Maar net zoals hij dacht AFC'34 een jaartje te helpen, bleef Dragtsma FC Inter uiteindelijk tien jaar trouw. 'Dat is heel lang', zegt hij daarover. 'Alles was daar goed geregeld. Het is het beste wat ik heb gedaan.' Met FC Inter werd Dragtsma in zijn tweede seizoen kampioen en hij won twee keer de Finse beker. Daarna was Job Dragtsma een aantal maanden adviseur van La Academia Puerto Cabello uit Venezuela.

Nu hij in 'zijn Alkmaar' aan zijn laatste maanden als trainer bezig is, beseft hij dat hij een mooie tijd heeft gehad. 'Wanneer ik voelde dat is het niet, stopte ik. Zo heb ik altijd mijn keuzes kunnen maken. Werk is er altijd wel.'

Toen Dragtsma in 2018 weer op het trainingsveld aan de Robonsbosweg stond, moest hij wel even omschakelen. 'Vroeger was voetbal de belangrijkste bijzaak, nu is het een van de twaalf dingen. En ik word nu met 'u' aangesproken', klinkt het gekscherend uit de mond van Dragtsma, die bezweert niet de Dick Advocaat van de regio te worden. 'De verplichting dat je er altijd moet zijn, ging me wel tegenstaan. Nu kan ik op vakantie wanneer ik dat wil, want als je het doet, moet je het goed doen. Aan alles komt een eind. Ik red mij wel.'

DE TOPSCORERS

Foto: Paul van der Molen

Foto: Arnold B. Goossen

TOPSCORERS HERENVOETBAL

Brahim Bakni	Alcmaria Victrix (zat)	20
Jens van der Flier	De Foresters	18
Wesley Hof	vv Egmond	17
Tay Tervoort	vv Egmond	16
Sercan Yilmaz	Alkmaarsche Boys	15
Iliass Ait Kassi	Alkmaarsche Boys	15
Justin Recourt	vv Egmond (zat)	15
Kevin van Londen	SV Koedijk	14
Mees Duinmeijer	Limmen	13
Robert Vossebelt	CVV Jong Hercules	13
Rens Brouwer	FC Uitgeest	12
Daan Piet	De Foresters	12
Hidde Postma	De Foresters	12
Luc Wagenaar	SV Koedijk	12
Maarten Kraak	vv Bergen	12

TOPSCORERS VROUWENVOETBAL

Rosa Kruijver	ADO'20	42*
Moa de Waard	vv Egmond	21
Elke Groothuis	SV Koedijk	19
Marouschka Ruiter	Reiger Boys	18*
Eline Tervoort	vv Egmond (zat)	17
Maartje van Haneghem	Reiger Boys	16*
Sanne de Wit	ADO'20	16*
Melissa Röling	ADO'20	16*
Nina Roskam	ADO'20	14*
Eva Dijkkamp	ADO'20	14*
Mish Carmelia	vv Bergen	14*
Ashley van den Bosch	Alcmaria Victrix	13
Lotte Nuchelmans	HSV	13
Juliette Guittet	SV Koedijk	13
Judine Castricum	ADO'20	12*
Sonja Koeten	SV Koedijk	12

* Doelpunten gescoord in de hoofdklasse tot en met de derde klasse vrouwen worden vermenigvuldigd met de factor 2

De topscorerslijst is bijgewerkt tot en met 17 maart